

Diakonské STŘÍPKY

Březen 2025

Zpravodaj brněnské
Diakonie ČCE

Den sociální práce

Třetí úterý v měsíci se na světě opakovaně slaví Den sociální práce. Den, který připomíná práci všech, kdo poskytují podporu a pomoc lidem v obtížných životních situacích.

Díky nim může například stará paní u vás v domě žít dál spokojeně ve svém bytě, protože jí někdo pomůže s nákupy, hygienou a úklidem.

Váš bratranec s duševním onemocněním může bydlet samostatně a s podporou se o sebe postarat.

Sousedovic babička se svými spolubydlicemi může péct štrúdl a hrát karty v chráněném bydlení.

A i naši pracovníci jsou u toho svým vzděláním, profesionalitou, nasazením a srdcem.

Únor v brněnské Diakonii

I přesto, že je únor krátký měsíc, stihli jsme toho v našich službách poměrně hodně.

Klienti z Centra denních služeb Letovice vyrazili společně na bowling. A protože to nebylo poprvé, jsou v hraní stále lepší a lepší. Po skvělém výkonu následoval ještě dobrý oběd a káva.

Do Chráněného bydlení v Nosislavi jsme po roce opět pozvali sestru Markétu, Cyrilometodějku a užili si hodinku relaxace při parafinových zábalech.

Jedna z klientek Chráněného bydlení Letovice se společně s tanečním partnerem účastnila Tanečních pro dospělé. A protože se to velmi vydařilo, pokračují ještě v dalších lekcích.

O tom, že dobrovolníci mění svět jsme si povídali při Jihomoravské konferenci o dobrovolnictví. Setkali se pracovníci neziskových, státních i vládních organizací a společně jsme debatovali nejen o dobrovolnicích v našich organizacích, ale byla také představena vládou schválená koncepce rozvoje dobrovolnictví.

Vachův sbor moravských učitelek nás už podruhé pozval na jejich benefiční koncert. Spolu s nimi účinkoval i Pěvecký sbor Pedagogické fakulty MU. Výtěžek z dobročinného vstupného byl 4200 Kč a členové sboru ho navýšili na 7107. Využijeme ho na muzikoterapii pro naše klienty. Děkuje-me!

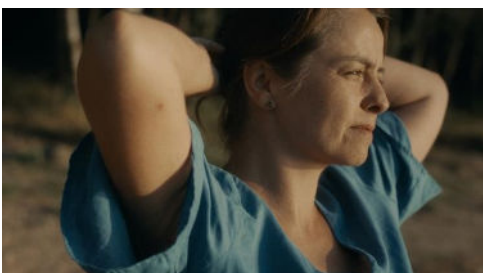

Zveme vás: ROK VDOVY s deba- tou po filmu

V letošním mezinárodním filmovém festivalu o lidských právech se bude v Brně promítat film „Rok vdovy“, po kterém bude následovat debata, do které přijala pozvání Petra Šiprová z naší Poradny Svítání.

Manželovou smrtí pro překladatelku Petru nic nekončí. Jde pro ni naopak o začátek vyčerpávajícího procesu. Na truchlení nemá čas. Během prvního roku vdovství, který film deníkově zaznamenává, se musí neustále rozhodovat a něco vyřizovat. Na poště, v bance, u no-táře...

Hraný debut dokumentaristky Veroniky Liškové sleduje kroky čerstvé vdovy. Scénář čerpal z deníkových textů Zuzany Pokorné pro časopis Respekt z roku 2014, napsaných krátce po smrti jejího partnera.

Po skončení dokumentu bude následovat debata s Eugen Liškou, scénáristkou, Veronikou Liškovou, režisérkou a Petrou Šiprovou z poradny Svítání.

Sobota 22.3.2025 15:00

Kino ART, Cihlářská 19, Brno

Kdo jsme a co děláme: KOORDINÁTORKY PEČOVATELSKÉ SLUŽBY

Koordinátorka je členem týmu Pečovatelství, a má hned několik rolí, které jsou vzájemně propojeny.

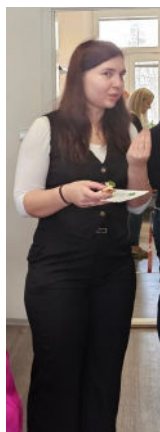
V první řadě plánuje služby pečovatelkám a pečovatelům tak, aby věděli, kdy a kam pojedou. Plánování je středobod pátečního dne a někdy je potřeba změnit rozpis i v týdnu.

Obrací se na ni jak klienti a jejich rodiny s různými požadavky a dotazy, tak i jednotliví pracovníci. Některé dny zvedá jeden telefon za druhým.

Koordinátorka vede tým 5-7 pečovatelek/pečovatelů, stará se o jejich fyzické i duševní zdraví, snaží se v práci vytvářet a udržovat dobré zázemí a ve chvíli, kdy je potřeba "hasit" nenadálou situaci, sama hodí batoh na záda a vyráží do terénu. Takto si čas od času vyzkouší sama přímou péči a díky tomu ví, jestli nároky, které má na své podřízené, jsou adekvátní.

Je oporou týmu a pro pracovníky je asi jako pro námořníky maják.

Simona Fibichová a Tereza Veselá

Diakonské střípky

vydává **Diakonie ČCE – středisko v Brně**
Hrnčířská 27, 602 00, Brno
číslo účtu: 1344426309/0800

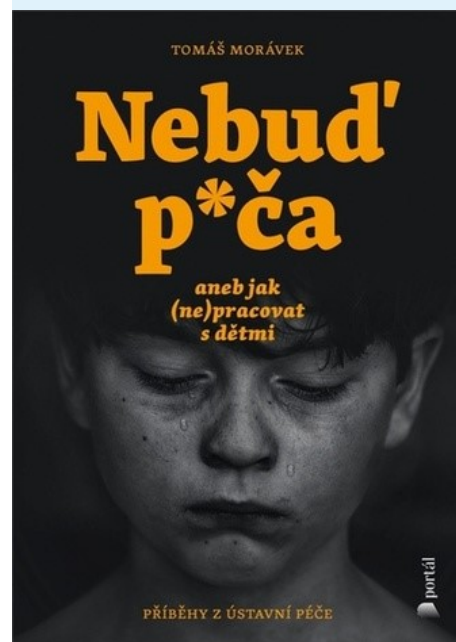
fb: Diakonie ČCE – středisko v Brně
www.brno.diakonie.cz
e-mail: pr@diakoniebrno.cz

Doporučujeme knihu:

Nebud' p*ča aneb jak (ne)pracovat s dětmi

Kniha o dětech žijících v ústavní péči. O dobré práci s nimi i o špatné práci s nimi. O jejich příbězích, o rozhodnutích dospělých i o možných lepších volbách.

Čtenář zde nalezne anonymizované, ale reálné příběhy dětí, základní teoretické minimum i přímé citace samotných dětských hrdinů. Takové, které mohou inspirovat, anebo třeba někomu pomohou otevřít oči a uvědomit si, že i ten „zlý rozmazlený spratek“ má pro své špatné chování důvody. Že to může být výkřik nesouhlasu, odporu a zhnusení některými lidmi, s nimiž se dítě setkalo.

Kniha je upřímná a surová – pojmenovává věci a situace reálnými slovy s reálnými pocity, nehledá ani líbivé fráze, ani korektně přijatelné opisy.

Vyjadřuje také hluboký obdiv a poděkování některým lidem, kteří v této sféře pracují.